

Full diocesà

4 de maig del 2014

p4 — Cap a un nou Pla Diocesà de Pastoral

p6 — Missatge de Pasqua del papa Francesc al món

A Sta. Maria de Ripoll

Un soli august teniu, Santa Maria, al Pirineu, vora boscos i prades, repeu dels cims que envolten la comarca, just al junyent de dos rius ripollesos, el Ter i el Freser, aigües que duen a la vida.

Aquell que amb fe, com nós, a vós s'acosta, per demanar favors, potser miracles, i amb prec fervent us vol intercessora, troba recer i escalf al santuari.

Guifre el Pelós ja fa onze segles afermà l'arrel de Catalunya. Un monestir devot us oferia per invocar el vostre nom dolcíssim.

Oliba, abat i bisbe, donava impuls sota el nom de Maria al cèlebre *scriptorium* i al priorat montserratí, creant i tutelant abadies i esglésies on els monjos i feligresia us donaren culte. Després d'expulsions, desfetes i guerres, el bisbe Josep Morgades aixecà novament aquest lloc sagrat amb aquest bell mosaic que regalà el papa Lleó XIII per a adornar l'altar de la basílica.

Avui convidem a la pregària dels goigs del nostre gran poeta Mn. Jacint Verdaguer: «De la pàtria bella aurora, / que per Ripoll nos isqué: / de Catalunya Senyora, / feu reflorir nostra fe. / En aquesta confluència / de torrents i de camins, / font d'amor i de clemència / espereu els pelegrins. // Dels malalts sou guaridora, / sou consol de qui no en té: / De la pàtria...»

Foto: Mare de Déu de Ripoll. Oriol Molas

«Queda't amb nosaltres, que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar»

Diumenge III de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la seva veu i digué a la gent: «Homes de Judea i tots els qui viviu a Jerusalem: Escolteu bé i sapiguen això que us dic: Jesús de Natzaret era un home que Déu acredità davant vostre obrant entre vosaltres, per mà d'ell, miracles prodigis i senyals. Tots ho sabem prou. Doncs bé, d'acord amb la decisió que Déu havia pres i coneixia per endavant, Jesús de Natzaret va ser traït, i vosaltres el vau matar fent-lo clavar a la creu per uns homes sense llei. Però Déu l'ha ressuscitat i l'ha alliberat dels llaços de la mort, que de cap manera no podia retenir-lo captiu...

(2,14.22b-33)

Salm responsorial

Ensenyeu-me, Senyor, el camí que duu a la vida.

(Salm 15)

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats: vosaltres invoqueu com a Pare aquell que judica cadascú segons les seves obres, sense fer distincions. Per tant, vetlleu sobre la vostra conducta durant l'estada en aquest món. Penseu que heu estat rescatats de la manera absurda de viure que havíeu heretat dels vostres pares, no pagant un preu que pot perdre valor, com serien la plata o l'or, sinó amb una sang preciosa, la de Crist, sacrificat com un anyell sense tara ni defecte. Abans de crear el món, Déu havia decidit el seu destí, i ara, a la fi dels temps, l'ha manifestat per a vosaltres, els qui, per ell, heu cregut en Déu, que l'ha ressuscitat d'entre els morts i l'ha glorificat. Per això teniu posada en Déu la fe i l'esperança.

(1,17-21)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Aquell mateix diumenge dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús, a 11 quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin. Ell els preguntà: «De què discutiu

entre vosaltres tot caminant?» Ells s'aturaren amb un posat trist i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ets l'únic que no saps el que hi ha passat?» Els preguntà: «Què?» Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel.

Mentrestant s'acostaven al poblet on es dirigien i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells el forçaren preguntant-lo: «Queda't amb nosaltres, que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar.» Jesús entrà per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. En aquell moment se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué. I es deien l'un a l'altre: «No és veritat que els nostres cors s'abrusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?» Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allà trobaren units els onze i tots els qui anaven amb ells, que deien: «Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó.» Ells també contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa.

(24,13-35)

«No és veritat que els nostres cors s'abrusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?»

Obrir el sentit de les Escriptures

Mn. Marc Majà i Guiu

És el que necessiten els dos deixebles d'Emaús: obrir el sentit de les Escriptures. Per a ells, era inconcebible que el Messies de Déu pogués sofrir, que hagués de passar pel fracàs de la creu. Déu i sofriment no podien anar junts. Per això llençen la tovallola i marxen de Jerusalem: Jesús, el Mestre, havia mort.

Però el mateix Crist els surt a l'encontre i, posant-se a enraonar amb ells, els obre el sentit de les Escriptures: «començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escriptures que es referien a ell». La trobada amb el Ressuscitat va unida amb una comprensió més profunda de la Paraula de Déu.

Aquesta mateixa experiència, comprendre més profundament l'Escriptura, la viu l'apòstol Pere. En efecte, ell, el dia de la Pentecosta, cita un fragment de l'Antic Testament, un dels salms, i explica que, en el fons, s'està referint a un diàleg entre Jesús i Déu Pare: «no abandonareu la meua vida enmig dels morts, ni deixareu que es corrompi el qui us estima. M'ensenyareu el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència».

El temps pasqual és un temps en què les fonts de la gràcia estan obertes: la vida ha vençut la mort, el perdó ha esfumat l'odi, la llum ha fet recular les tenebres. I, a més, l'Escriptura agafa el seu sentit més pregon: acompanyar-nos cap a la trobada amb Jesús ressuscitat. Com els deixebles d'Emaús, com l'apòstol Pere, deixem que ell ens n'obri també el sentit.

La imatge

La Mare de Déu de Montserrat

Avui Catalunya gira la seva mirada vers la seva patrona, la Mare de Déu de Montserrat, tot i que oficialment la litúrgia la trasllada a demà, dilluns dia 28, ja que durant l'octava de Pasqua no permet la celebració de cap altra solemnitat.

Agenda

Litúrgica

4 diumenge III de Pasqua

— Sant Florià, màrtir (*304)
— Santa Pelàgia, màrtir (s. IV)
Fets 2,14.22b-33 / Salm 15 / 1Pere 1,17-21 / Lluc 24,13-35

5 dilluns

— Sant Teodor, bisbe (602-690)
Fets 6,8-15 / Salm 118 / Joan 6,22-29

6 dimarts

— Sant Joan ante portam latinam (*s. I)
— Sant Domènec Savio (1842-1857)
Fets 7,51 - 8,1a / Salm 30 / Joan 6,30-35

7 dimecres

— Santa Gisela, màrtir (?)
— Sant August, màrtir (?)
Fets 8,1b-8 / Salm 65 / Joan 6,35-40

8 dijous

— Santa Maria, mitjantcera de totes les gràcies
— Sant Víctor (*303)
Fets 8,26-40 / Salm 65 / Joan 6,44-51

9 divendres

— La Mare de Déu dels Desemparats
— Sant Alger, bisbe (?)
Fets 9,1-20 / Salm 116 / Joan 6,52-59

10 dissabte

— Sant Joan d'Àvila, prevere (1499-1569)
Fets 9,31-42 / Salm 115 / Joan 6,60-69

Cap a un nou Pla Diocesà de Pastoral (2014-2019)

Els Plans Diocesans de Pastoral (PDP) són un punt de trobada, un lloc de comunió de tota la diòcesi en la missió que, com a Església diocesana i juntament amb l'aportació de totes les realitats eclesials, té encarregada per Crist de ser llum, sal i ferment (cf. Mt 5,13-16) per a tots els homes i dones d'avui.

El darrer PDP (2009-2014), sota el lema «Sigueu sants!», ens ha ajudat durant el darrer quinquenni a aprofundir en la crida a la santedat de tots els cristians, ajudant-nos a descobrir «que la unió perfecta amb Crist és la santedat» (*Lumen gentium*, 50). La santedat cristiana no és un perfeccionisme ni és el compliment d'uns estereotips o unes determinades praxis, sinó que és la vida «en Crist».

A punt ja d'acabar aquest període, tota Església diocesana, per encàrrec del

nostre Pastor, ens preparam per a encarar un nou PDP. Una de les idees que indiquen el renovat impuls que el Concili Vaticà II va donar a l'evangelització és la vocació universal a la santedat, que com a tal es refereix a tots els cristians (cf. *Lumen gentium*, 39-42). Els sants són els veritables protagonistes de l'evangelització en totes les seves expressions.

La nova evangelització

És per això que, després de la crida a la santedat, és el moment d'afrontar la sortida evangelitzadora de la nostra diòcesi, amb l'objectiu d'aconseguir una Església en sortida missionera, que realment ofereixi Jesús i la seva vida als homes i dones d'avui.

El sant pare Francesc ens convida a fer una «opció missionera capaç de transformar-ho tot, per tal que els

costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial es converteixi en una via adequada per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació» (*Evangelii gaudium*, 27).

La conversió i la reforma, en l'Església, comença sempre per la conversió del nostre cor, la reforma de la nostra pròpia persona. Així, trobant-nos amb Déu, podem oferir el Crist a totes les persones. Conscients que l'evangelització no és una cosa d'experts sinó que és deure de tots, des de la conversió personal obrint-nos a l'Esperit per a descobrir noves vies per evangelitzar, es fa necessari fer un exercici d'autoavaluació.

Tres grans eixos proposats pel Papa

El nou PDP dedicat íntegrament a la **nova evangelització**, acollint l'exhor-

5 –notícies del bisbat

tació apostòlica La joia de l'Evangeli del papa Francesc, té vocació d'escometre transversalment aquest tres grans eixos (*Evangelii gaudium*, 14):

a) La pastoral ordinària: Els fidels que regularment freqüenten la comunitat i que es reuneixen el dia del Senyor per nodrir-se de la seva Paraula i del Pa de vida eterna. També s'inclouen en aquest àmbit els fidels que conserven una fe catòlica intensa i sincera, expressant-la de diverses maneres, encara que no participin freqüentment del culte. Aquesta pastoral s'orienta al creixement dels creients, de manera que responguin cada cop millor i amb tota la seva vida a l'amor de Déu.

b) Les persones batejades que no viuen les exigències del baptisme, no tenen una pertinença cordial a l'Església i ja no experimenten el consol de la fe. L'Església, com a mare sempre atenta, malda perquè visquin una conversió que els torni l'alegria de la fe i el desig de comprometre's amb l'Evangeli.

c) Els qui no coneixen Jesucrist o sempre l'han rebutjat: remarquem que l'evangelització està essencialment connectada amb la proclamació de l'Evangeli als qui no coneixen Jesucrist o sempre l'han rebutjat. Molts d'ells busquen Déu secretament, moguts per la nostàlgia del seu rostre, fins i tot en països d'antiga tradició cristiana. Tots tenen el dret de rebre l'Evangeli. Els cristians tenen el deure d'anunciar-lo sense excloure ningú, no com qui imposa una nova obligació, sinó com qui comparteix una joia, assenyalant un horitzó bonic, ofereix un banquet desitjable. L'Església no creix per proselitisme, sinó per «atracció».

La parròquia i el bisbe

La parròquia és el lloc natural d'acolliment i on té lloc la vida cristiana. Com a diòcesi volem potenciar la parròquia com a opció primordial evangelitzadora, restant, no cal dir-ho, oberts a altres realitats evangelitzadores. Al servei de la parròquia hi ha l'arxiprestat i les delegacions i altres organismes diocesans que li ofereixen una ajuda per tal d'optimitzar recursos i oferir una millor atenció.

El bisbe, successor dels apòstols, és instrument de comunió que està al servei d'aquesta xarxa i ha de vetllar perquè sigui realment instrument de trobada amb Jesús.

Davant d'això, demanem la vostra ajuda per tal de continuar avançant en l'elaboració del pròxim PDP. Us proposem unes quantes qüestions, que podeu contestar tant individualment com en grup i fer arribar les respostes a través dels mitjans que us indiquem al final.

Col·labora-hi!

Nom i cognoms:

Parròquia:

Preguntes:

1. Com has viscut personalment el darrer Pla Diocesà de Pastoral Sigueu sants! i en què consideres que t'ha ajudat en la teva vida de fe?

En relació als tres grans eixos del nou PDP, us volem consultar:

2. El nou Pla Diocesà de Pastoral (2014-2019) vol ser una nova embranzida evangelitzadora; quines accions pastorals concretes creus que poden ajudar-nos als cristians a la conversió del nostre cor per tal d'esdevenir més evangelitzadors?

3. En relació a les persones batejades que no viuen les exigències del baptisme, què podem fer perquè visquin una conversió que els torni l'alegria de la fe i el desig de comprometre's amb l'Evangeli? Proposa una iniciativa concreta.

4. Ja que tots tenen el dret a rebre l'Evangeli i els cristians tenim el deure d'anunciar-lo, quina acció concreta proposes perquè els qui no coneixen Jesucrist o sempre l'han rebutjat puguin rebre aquest anunci?

Envieu-ho a Bisbat de Vic:

Correu postal: Bisbat de Vic / C. Santa Maria, 1 – 08500 Vic

Fax +34 93 889 43 89 / E-mail: bisbatdevic@bisbatvic.com

El missatge de Pasqua del papa Francesc a tot el món

L'anunci de l'àngel a les dones ressona en l'Església escampada per tot el món: «No tingueu por, ja que busqueu Jesús crucificat. No hi és, aquí. Ha ressuscitat... Veniu a veure el lloc on el van posar.»

Aquesta és la culminació de l'Evangeli, és la Bona Notícia per excel·lència: Jesús, el crucificat, ha ressuscitat. Aquest esdeveniment és la base de la nostra fe i de la nostra esperança: si Crist no hagués ressuscitat, el cristianisme perdria el seu valor; tota la missió de l'Església es quedaria sense energia, ja que des d'aquí ha començat i des d'aquí es reprèn sempre de nou. El missatge que els cristians porten al món és aquest: Jesús, l'Amor encarnat, va morir en la creu pels nostres pecats, però Déu Pare l'ha ressuscitat i l'ha constituït Senyor de la vida i de la mort. En Jesús, l'Amor ha vençut l'odi; la misericòrdia, el pecat; el bé, el mal; la veritat, la mentida; la vida, la mort.

Per això volem dir a tots: «Veniu i veureu.» En tota situació humana, marcada per la fragilitat, el pecat i la mort, la Bona Nova no és solament una paraula, sinó un testimoniatge d'amor gratuït i fidel: és un sortir de si mateix per anar a la trobada de l'altre, estar al costat dels ferits per la vida, compartir amb qui li manca el necessari, romandre al costat del malalt, de l'ancià, de l'exclòs... «Veniu i veureu»: l'amor és més fort, l'amor dóna vida, l'amor fa florir l'esperança en el desert.

Amb aquesta joiosa certesa, ens adrecem avui a vós, Senyor ressuscitat. Ajudeu-nos a buscar-vos perquè tots pugem trobar-vos, saber que tenim un Pare i no ens sentim orfes; que podem estimar-vos i adorar-vos. Ajudeu-nos a derrotar el flagell de la fam, agreujada pels conflictes i els immensos malbarataments dels quals sovint som còmplices. Feu-nos disponibles per a protegir els indefensos, especialment els infants, les dones i els ancians, de vegades sotmesos a l'explotació i a l'abandó.

L'article

Vincles nous

Anna Lleyda

Durant la vida són moltes les persones amb qui un dia o altre ens creuem. Amb algunes, un moment, amb altres hi establim vincles que tenen durades distintes. Hi ha relacions que ens vénen donades, altres les escollim, altres succeeixen per diferents circumstàncies; sigui com sigui, mirant a cop d'ull la nostra vida, l'entramat és fugisser i només uns quants semblen part del nostre firmament amb els seus dies i les seves nits, amb nous trobaments i pèrdues.

Estem fets per a relacionar-nos, oberts a l'altre, amb tot el que això comporta: alegria, patiment, esperança i desencís. Aquesta vivència tan íntima i pregona té afegida una pretensió: vol ser perdurable, i no pas per convencions o formalismes, sinó perquè està abocada a l'amor. Succeeix que ens trobem, trobant coneixem i alhora estimem. I com més estimem, més coneixem, perquè l'amor és obertura, i l'obertura és donació. I ens passa que, en aquesta donació, gaudim i patim perquè encara no posseïm del tot. Amb aquest anhel caminem i per raó d'aquest anhel hi ha qui tanca la porta del cor, s'aïlla i, cec a l'esperança, només percep mudança i dolor. Nosaltres som cristians i sabem qui és la raó de la nostra esperança: Jesucrist. Tota persona ha estat creada oberta als altres, i també oberta a l'Infinit, que és Déu. I si estem oberts, és perquè hem de ser omplerts fins a vessar.

Com més estimem, més coneixem: l'amor és obertura

Jesucrist ha ressuscitat i pel baptisme ens incorpora al seu cos, som el cos de Crist, som Església. Ell, el qui sempre és, dona als seus membres uns nous vincles; vivim de la seva Vida. «Qui menja la meua carn i beu la meua sang està en mi i jo en ell» (Jn 6,56). Gaudim del perdurable, ja avui.

Les nostres relacions —fràgils per la nostra feblesa— es transformen i renoven en aquesta comunió que venç la divisió i l'aïllament. Abandonen el fracàs aparent i el lligam fugisser perquè es nodreixen de l'etern; el que ara sosté el misteri, demà brillarà a plena llum. «Som membres els uns dels altres» (Ef 4,25). «Quan un membre pateix, tots els membres pateixen; quan un membre és honorat, tots els membres s'alegren amb ell» (LG, 7).

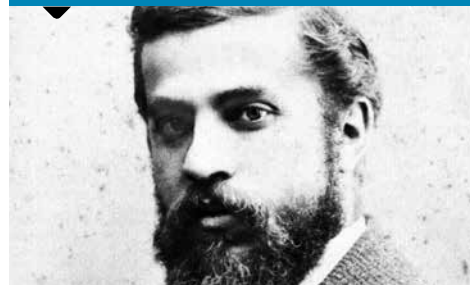
Vivim de Déu i per a Déu, vivim dels altres i per als altres. I en aquesta comunió hauríem de voler abraçar cada persona amb qui ens creuem en la vida, essent portadors d'esperança i de vincles de pau.

El llibre

Gaudí, l'home, l'artista, el cristià

Cardenal Lluís Martínez Sistach

Aquestes pàgines ofereixen una visió renovada de la basílica de la Sagrada Família de Barcelona i d'Antoni Gaudí, l'arquitecte innovador que va dissenyar aquesta catedral del segle XXI —encara inacabada— que està suscitant l'admiració de tot el món. L'autor del llibre, que és també el cardenal arquebisbe de Barcelona, ha estat l'artífex de la dedicació d'aquest temple, cerimònia que celebrà el mateix papa Benet XVI a Barcelona el 7/11/2010. Recentment, el papa Francesc ha assenyalat la basílica barcelonina com un dels tres llocs especials de tot el món per a pregar pels fruits dels sínodes episcopals dels anys 2014 i 2015, dedicats als reptes a què han de fer front les famílies en el present. Un llibre centrat en tres façanes del temple —del Naixement, de la Passió i de la Glòria—, que, partint de les paraules de Gaudí i de la magistral interpretació feta per Benet XVI, permeten de comprendre en profunditat l'obra cimera de l'arquitecte Antoni Gaudí i el seu missatge cultural i religiós.

Glossa

El nou Pla Diocesà de Pastoral (2014-2019)

Romà Casanova, bisbe de Vic.

Som a prop de finalitzar el Pla Diocesà de Pastoral (PDP) 2009-2014, que sota el lema **Sigueu sants!**, ens ha permès redescobrir la crida a la santedat que, fruit de l'obediència a l'Esperit Sant, ens fa testimonis de Crist enmig de la nostra generació.

A les acaballes d'aquest PDP he vist convenient dedicar el pròxim Pla Diocesà de Pastoral, per al quinquenni 2014-2019, a la **nova evangelització**, seguint l'impuls del Concili Vaticà II i acollint oportunament el missatge del sant pare Francesc en la seva exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*.

El Pla Diocesà de Pastoral ha de ser un punt de trobada, un lloc de comunió de tota la diòcesi en la missió que com a Església diocesana tenim. És per això que compto amb tots vosaltres per a la seva preparació i, sobretot, per a dur-lo a terme. És urgent afrontar la sortida evangelitzadora de la nostra diòcesi.

El beat Joan Pau II, papa, ens va invitar a reconèixer que «és necessari mantenir viva la sol·licitud per l'anunci» als qui estan allunyats de Crist, «perquè aquesta és la tasca primordial de l'Església». És apressant canviar l'accent i passar «d'una pastoral de mera conservació a una pastoral decididament missionera» (EG, 15).

El Sant Pare, quan era arquebisbe de Buenos Aires, encoratjava els seus dient-los: «Sortiu de les coves! Avui us ho repeteixo: sortiu de la sagristia, del despatx parroquial! Sortiu! Feu present la pastoral de l'atri, de les portes, de les cases, del carrer. No espereu, sortiu!»

Us demano que acolliu aquesta missió i que, entre tots, cerquem nous camins per a fer tota l'Església diocesana

més missionera. Com a preparació d'aquesta tasca hem elaborat un instrument de treball que pretén centrar l'objectiu del PDP i proposa una sèrie de qüestions per a la reflexió i l'aportació de tots.

Per això us demano que treballeu aquest document, individualment o en grup (delegacions, consells parroquials, associacions, grups de laics...). Un cop llegida la introducció, us demanaria que contesteu les preguntes que us hem plantejat i ens ajudeu a trobar propostes per a portar Crist a tots els homes i dones d'avui. Estic cert que el Senyor suscitarà en nosaltres la conversió personal per tal d'obrir-nos a l'Esperit i poder descobrir noves vies d'evangelització.

Encomano la preparació d'aquest nou PDP a l'oració de tot el Poble de Déu que pelegrina en aquesta beneïda terra de la diòcesi de Vic, confiant que la llum de Crist Ressuscitat ens ajudarà a trobar els millors camins per a anunciar la Bona Nova a tothom.

Que l'Esperit de Crist Ressuscitat sigui amb tots nosaltres i ens ajudi en aquesta gran tasca!

